

РЕШЕНИЕ

№ 769

гр. Враца, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Неделин Й. Захариев

при участието на секретаря *****

като разглежда докладваното от Неделин Й. Захариев Гражданско дело № 20221420102783 по описа за 2022 година

Предявена е искова молба от Р. Д. С. от гр.Враца против ОД на МВР гр.Враца за признаване за незаконно уволнението на ищеца и отмяна на заповед № 1369з-1527/01.07.2022г. и осъждане на ответника да му заплати:

- обезщетение в размер на 2200.00 лв. за оставането без работа, вследствие уволнението, в периода 02.07.2022г. до 02.09.2022г.;

В условията на алтернативност, ако съдът приеме, че не е налице незаконно уволнение се моли за осъждане на ответника да заплати на ищеца:

- обезщетение за неспазен срок на предизвестие съгласно чл.220, ал.1 от КТ в размер на 50 лева, както и се претендира;
- обезщетение за неползван платен годишен отпуск в размер на сумата 1550 лева за 13 дни през 2021г. и 18 дни през 2022г. или общо 31 дни, ведно със законната лихва върху сумата от 01.09.2022г. до окончателното ѝ изплащане;
- обезщетение за незаконно задържане на трудовата книжка в размер на 2200 лева за периода от 02.07.2022г. до 02.09.2022г., ведно със законната лихва върху сумата от 02.09.2022г. до окончателното ѝ изплащане;

Ищецът излага оплаквания за незаконосъобразност на уволнителната заповед, поради злоупотреба с право от страна на работодателя при прекратяване на трудовото правоотношение в нарушение на духа и буквата на закона. Твърди се, че е бил в състояние на временна неработоспособност, удостоверена с болничен лист, макар и доведен до знанието на работодателя след прекратяване на трудовоправната връзка и е понесъл вреди, тъй като му е отказано от ТП на НОИ Враца изплащане на парично обезщетение. Счита на следващо място, че е нарушена процедурата и неправилно е формулирано основаниято за прекратяване на трудовия договор. Посочва, че с връченото му предизвестие № 369р-10397/01.06.2022г. е уведомен за прекратяване на трудовия му договор в 30 дневен срок от връчването, което е осъществено на 02.06.2022г., а прекратителната заповед е издадена на 01.07.2022г., т.е. един ден преди да изтече срокът на предизвестieto. Позовава се и на

незаконосъобразен текст на заповедта за прекратяване на трудовия договор, като счита, че основаниято - чл.328, ал.1, т.10б КТ е неправилно посочено, а коректното такова е нормата на чл.328, ал.1, т.10 КТ. Твърди също, че грешно е изписана и длъжността, на която е назначен на работа, без да е налице акт, с който да е изменена заеманата длъжност. Според ищеца в нарушение на чл.350, ал.1 КТ работодателят не му е предал незабавно трудовата книжка и е налице незаконно задържане в периода от прекратяване на договора до предаването ѝ на служителя. В тази връзка претендира вреди, подлежащи на обезщетяване по реда на чл.226, ал.2 от КТ. Развива и доводи, че работодателят не изпълнил в срок задължението си за изплащане на парично обезщетение за неизползвания от ищеца платен годишен отпуск, което съгласно разпоредбата на чл.228, ал.3 от КТ е следвало да изпълни до 31.08.2022г., от когато е в забава.

Исковете са с правно основание чл.344, ал.1, т.1 и 3 вр. чл.225, ал.1 КТ - главните, и алтернативни искове по чл.220, ал.1 КТ, чл.224, ал.1 и чл.226, ал.2 КТ.

В писмен отговор по реда на чл.131 ГПК ответникът оспорва исковете и моли за отхвърлянето им. Развива съображения, че атакуваната заповед е законосъобразна и при издаването ѝ са спазени изискванията на КТ. Поддържа становище, че последица от неспазване на срока на предизвестие за прекратяване на трудовия договор е дължимост на обезщетение, но не представлява основание за отмяна на уволнителната заповед. Твърди, че ищецът е бил извикан и се е явил в ОД на МВР Враца на 01.07.2022г. за получаване на заповедта за прекратяване на правоотношението, същата му е била връчена и след запознаване със съдържанието ѝ е отказал да я подпише и си е тръгнал. Счита, че правилно е посочено основаниято за прекратяване на трудовия договор - чл.328, ал.1, т.10б КТ, тъй като ищецът е бил упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст и получава такава, считано от 10.12.2011г., а трудовия му договор с ответника е сключен на 10.08.2020г. По отношение на трудовата книжка, се посочва в отговора, че е следвало да му се връчи от служител на ответника на 01.07.2022г., но ищеца отказвайки да получи заповедта и тръгвайки си, е поставил този служител в невъзможност да му връчи оформената трудова книжка.

В съдебно заседание, проведено на 25.11.2022 г. съдът по искане на процесуалния представител на ищеца Р. С. е допуснал на основание чл.214, ал.1 ГПК увеличение на размера на предявените алтернативни искове за обезщетение по чл.224, ал.1 ГПК в размер на 1776.61 лева, на иска по чл.226, ал.2 ГПК в размер на 3438.60 лева и на иска по чл.220, ал.1 КТ в размер на 57.31 лева.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, които прецени поотделно и в тяхната пълнота, във връзка с доводите и съображенията на страните, намира следното:

Безспорно е между страните, че въз основа на трудов договор №369р-13736/10.08.2020 г., считано от 10.08.2020 г. ищецът Р. С. е бил в трудовоправна връзка с ответната страна по делото – ОД на МВР-Враца, като е изпълнявал длъжността пазач в група „Отчет на пътно-транспортните произшествия, административно-наказателна дейност и информационно аналитична дейност“ в сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция при Областна дирекция на МВР-Враца.

С предизвестие №369р-10397/01.06-2022 г., връчено му на 02.06.2022 г. ищецът е уведомен, че във връзка с придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст на осн. чл.328, ал.1, т.10, буква „б“ от КТ, трудовото му правоотношение ще бъде прекратено в тридесетдневен срок от връчване на предизвестие.

Със Заповед №369з-1527/01.07.2022 г. трудовото правоотношение с Р. С. на длъжност пазач в група „Отчет на пътно-транспортните произшествия, административно-наказателна дейност и информационно аналитична дейност от сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР Враца е прекратено, считано от 02.07.2022 г.

В заповедта е посочено, че на С. следва да се изплатят дължимите обезщетение по КТ.

Заповедта, с която е прекратено трудовото правоотношение е изпратена по пощата и получена от ищеца на 06.07.2022 г.

Със Заповед №369з-2008/17.08.2022 г. на директора на ОД на МВР Враца е наредено да се изплати парично обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2021 г. в размер на 13 работни дни и за неизползван платен годишен отпуск за 2022 г. в размер на 18 работни дни на Р. С. във връзка с прекратяване на трудовото му правоотношение.

Видно от платежна бележка на С. е изплатена сумата от 1534.53 лева обезщетение.

По делото е приложен болничен лист №Е20221749365, видно от който С. е в отпуск поради временна нетрудоспособност считано от 02.07.2022 г. до 01.08.2022 г. поради „счупване на метатарзална кост, закрито“.

Приложен е и резултат от рентгенологично изследване извършено от Отделение по образна диагностика към МБАЛ „Христо Ботев“ АД Враца с вписан резултат „Контролна Рогграфия Състояние след гипсова имобилизация по повод фрактура“

Видно от разпореждане №О-06-999-00-0001877917/26.07.2022 г. на осн.чл.40, ал.3 от КСО и чл.47, ал.1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване на С. е отказано изплащане на парично обезщетение за злополука.

Установява се от заключението на назначената и приета по делото съдебно-счетоводна експертиза, че от събраната информация от счетоводните регистри на ОД на МВР дължимите суми за неизползван платен годишен отпуск за 2021 г., а именно 13 работни дни за 2022 г. - 18 работни дни в платежните ведомости да трудови възнаграждения за месец септември по партията на Р. С. е начислена брутна сума в размер на 1534.53 лева, която сума отговаря на изискванията на нормативната уредба. Последният месец отработени най-малко 10 работни дни е месец май 2022 г., през който месец основната заплата на С. е в размер на 812.70 лева и доплащане за прослужено време 276.32 лева. Брутен облагаем доход 1089.02 лева. На 21.09.2022 г. по банковата сметка на Р. С. е преведена чиста сума в размер на 1381.08 лева представляваща брутна сума от 1534.53 лева, намалена с дължим данък от 10% върху сумата в размер на 153.45 лева. Съгласно експертното заключение размера на обезщетението по чл.226, ал.2 КТ за задържане на трудовата книжка на Р. С. за периода 02.07.2022 г. до 02.09.2022 г. при брутен облагаем доход 1089.02 лева е в размер на 2178.04 лева.

В съдебно заседание, проведено на 25.11.2022 г. експерта, изготвил съдебно-счетоводната експертиза уточнява, че претенцията за обезщетение за платен годишен отпуск е изплатена. Посочила е, че в последният отработен пълен работен месец май 2022 г. най-чисто и ясно са отразени елементите на брутното трудово възнаграждение като в следващия месец има и други доплащания, но разлика в основната заплата и доплащания няма. Вещото лице е посочило, че сумите в заключението са изчислени въз основа на средномесечното брутно трудово възнаграждение, а не среднодневно като и при двата подхода няма разлика. Вещото лице уточнява, че обезщетението по чл.220 КТ за неспазен срок на предизвестие от един ден на база на приложената справка за месец май 2022 г. при чисто трудово възнаграждение 1089.02 лева е 57.31 лева при 19 отработени дни.

В съдебно заседание са разпитани свидетелите ***** /съпруга на ищеца С./ и Александър Александров/началник сектор „Координация административно и правно обслужване и човешки ресурси в ОД на МВР Враца/.

В своите показания ***** твърди, че на 01.07.2022 г., когато се прибрала от работа съпругът ѝ накуцвал и ѝ обяснил, че е паднал с мотора, бил е на работа и това е бил последният му работен ден по календар. Свидетелката твърди, че съпругът ѝ е пенсионер, но не по възраст, а по навършени години и затова е работел при ответника. Стамболийска поддържа, че на ищеца му се обадили да отиде до окръжно МВР да подпише заповедта за

напускане, като му е връчена заповед за напускане на 01.07.2022 г., когато той е бил на работа и се е водил на работа на 02.07. Свидетелката твърди, че подписът, който е положен на заповедта е на 02.07.2022 г., съпругът ѝ е освободен по заповед на министъра, но той е отказал да подпише заповедта. Ответникът е отказал да подпише заповедта за напускане на 01.07.22 г., тъй като трябвало да бъде освободен от 02.07.2022 г. съгласно предизвестието, но 02.07.2022 г. бил съботен ден - неработен ден. Поддържа, че служителката, която връчила заповедта на ищеца е настояла той да я подпише на 01.07., но С. е казал, че може да дойде в понеделник сутринта, рано и да подпише заповедта. Според нея инцидентът с падането от мотора на ищеца се е случил, след като ищецът си е тръгнал от работа. Уточнява, че това е станало преди 17:00 часа, а работното време на ищеца е било до 17:30 часа. Свидетелката твърди, че вечерта е видяла, че ищеца е имал болки в левия крак, като след това се оказало, че е счупена костичка на свода на ходилото. ТЯ предложила на ищеца още вечерта да го закара на лекар за преглед, но той ѝ е отвърнал, че веднага ще го обвинят, че е отишъл на лекар, за това, че ще го освобождават. Твърди, че на сутринта ищецът вече не можел да стъпи на крака си, и затова го завела в Спешния център като там му направили снимка и му поставили гипс. Докторът му обяснил, че има право на болничен и не трябва да се притеснява и да си го вземе, още повече, че може да се получи усложнение и лечението му да продължи по-дълго. В петък и събота, мъжът ѝ не е уведомявал работодателя си, че е претърпял инцидент. Твърди, че в неделя вечерта, мъжът ѝ се обадил на главната счетоводителка и я попитал, кога да занесе болничния и как ще подпише заповедта за освобождение. Счетоводителката му отговорила, че ще говори с Александров, а съпругата му да занесе болничния в понеделник сутринта. Свидетелката твърди, че сутринта в понеделник е взела болничния от болницата и го е занесла на главната счетоводителка в дирекцията. Ищецът ѝ се е обадил в понеделник, около обяд, и ѝ казал, че на него му се е обадил Александров, който вече е знаел за болничния лист и че ще бъде освободен от 02.07.2022 г., като ако не може да дойде да си подпише заповедта, ще му бъде изпратена по пощата.

В показанията си св. Александър Александров твърди, че през месец юни 2022 г. били връчени няколко предизвестия на служители на ОД на МВР, като едно от лицата бил Р. С., като при връчването на предизвестието не е имало никакви претенции или проблеми от негова страна. Според него предизвестието на ищеца изтичало на 02.07.2022 г. като последният работен ден за ищеца бил 01.07.2022 г. - петък. Твърди, че на тази дата свидетелят бил поканен да си получи заповедта за освобождение, да се запознае с нея и да я подпише в ОД на МВР Враца. Поддържа, че на 01.07.2022 г. ищецът се явил в Сектор Човешки ресурси, в края на работния ден, където се запознал със заповедта, прочел, но отказал да я подпише и си е тръгнал. Бил потърсен в рамките на деня - 01.07.2022 г. по телефона, да дойде да си получи заповедта, чрез неговия началник - Христо Д. - Началник сектор „Пътна полиция“, но не е дошъл като и това било в края на работния ден. В следващите дни - събота, неделя, понеделник, свидетелят твърди, че ищецът не е търсен от него. Ищецът е получил заповедта по пощата, с препоръчано писмо, с обратна разписка. Бил извикан да се яви на 01.07., за да подпише заповедта, тъй като 02.07.2022 година, бил съботен ден и бил неработен ден. Свидетелят поддържа, че не е присъствал когато на 01.07.2022г. е връчена заповедта на Р. С. да се запознае с нея и да я подпише. Твърди, че това го знае от служителка в „Човешки ресурси“. Разбрал за инцидента, който е претърпял ищеца през следващата седмица, след 04.07.2022 г. Искан е заповедта да бъде връчена на ищеца на 01.07., тъй като 02.07. е неработен, а 04.07.2022 г. е деня преди празника на МВР - 05.07.2022 г. и на 04.07.2022 г. част от служителите били освободени от работа, тъй като е имало спортни мероприятия. На 04.07.2022 г. техен служител е казал, че Р. С. е претърпял инцидент и е представил болничен лист, но свидетелят видял болничния следващата седмица. Твърди, че след 02.07.2022г. е говорил по телефона с ищеца по повод уволнението и че трудовата книжка на ищеца не му е връчена на 01.07., тъй като бил

запознат със заповедта, но отказал да я подпише. Твърди, че трудовата книжка на ищеца била оформена и готова да му бъде връчена, но не му е връчена, поради това, че ищеца не е подписал заповедта.

При така установените фактически данни се налагат следните правни изводи:

Като основание за прекратяване на трудовото правоотношение с Р. С. в заповед Заповед №369з-1527/01.07.2022 г. е посочена нормата на чл.328, ал.1, т.10б от КТ. Предпоставките за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл.328, ал.1, т.10б КТ са работникът или служителят да е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст и да го е упражнил, както и - трудовото правоотношение да е възникнало след упражняване на правото на пенсия.

От приобщеното уведомление изх.№1013-06-325-1 от 13.06.2022 г. от НОИ ТД-Враца до директора на ОД на МВР Враца се установява, че ищецът С. е упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 10.12.2011 г. откогато получава лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, отпусната съгласно чл.69 КТ.

Трудовият договор на ищеца с ответника е сключен на 10.08.2020 г., т.е., процесното трудово правоотношение е възникнало именно след упражнено право на пенсия от ищеца. И именно защото ищецът е придобил и упражнил правото си на пенсия преди сключването на трудовия договор с ответната страна, за последната е възникнала възможността да приложи разпоредбата на чл.328, ал.1, т.10б от КТ. В т.см. Решение № 349 от 18.10.2011 г. на ВКС по гр. д. № 374/2010 г., IV г. о., ГК, в което се приема, че работодателят има правото да прекрати трудовото правоотношение с работник, който е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст без оглед на други обстоятелства, но това важи след приемането на чл. 328, ал. 1, т. 10б КТ/предишен 10а/ приет първоначално с ДВ, бр. 46 от 2010 г., в сила от 18.06.2010 г., с която норма изрично е уредена възможността работодателят да прекрати трудовото правоотношение след като работникът е придобил и упражнил правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Отделно от горното и за пълнота на изложението следва да се посочи, че работодателят може да прекрати трудовия договор, като отправи писмено предизвестие до работника. Според изричната разпоредба на чл. 335, ал. 2, т. 1 от КТ, конститутивното действие на прекратяването на трудовоправната връзка настъпва с изтичането на срока на предизвестieto. В тези случаи, ако след изтичането на срока на предизвестieto е издаден и връчен, и друг писмен акт (заповед) за прекратяване на трудовото правоотношение, той има само констативен характер и е без правно значение - няма конститутивно действие по отношение на вече прекратеното трудово правоотношение (в този смисъл решение № 264/10.06.2015 г. на ВКС по гр.д. № 1222/2015 г., IV г.о.).

В случая видно от предизвестие №369-10397/01.06.2022 г, връчено на С. на 02.06.2022г., ищецът е уведомен, че във връзка с придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст на осн. чл.328, ал.1, т.10, буква „б“ от КТ, трудовото му правоотношение ще бъде прекратено в тридесетдневен срок от връчване на предизвестieto, при което срокът на предизвестieto е започнал да тече от следващия ден -03.06.2022 г., респ. трудовото правоотношение е било прекратено на 04.07.2022 г.- понеделник, тъй като 03.07.2022 г. се явява неработен – неделя.

В този смисъл доводите на ищеца досежно прекратяването на трудовото правоотношение считано от 02.07.2022 г. както е посочено в Заповед №369з-1527/01.07.2022 г. преди изтичане на срока на предизвестieto са без правно значение. Трудовото правоотношение е прекратено с изтичането на посочения срок, доколкото предизвестieto е крайният акт, с който завършва дейността по прекратяването на правоотношението, а заповедта не е конститутивен елемент. При неспазен срок на предизвестие вместо реално отработване се заплаща обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ. Без правно значение и това на какво основание и при каква категория труд работникът е реализирал правото си на

пенсиониране, предхождащо възникването на процесното трудово правоотношение.

В този смисъл според практиката на ВКС при прекратяване на трудовия договор с отправяне на предизвестие, прекратителният ефект настъпва автоматично, с изтичане на срока на предизвестieto (чл.335 ал.2 т.1 от КТ). Няма значение дали работодателят е издал допълнителен акт, как е озаглавил този акт и какво е неговото съдържание. Дори работодателят да е издал уволнителна заповед при изтичане на срока на предизвестieto, този му акт има само декларативен характер, тъй като моментът на прекратяването е уреден в самия закон – това е датата, на която изтича срокът на предизвестieto. Срокът не зависи от волята на страните, поради което не към момента на изтичането му, а именно към момента на връчване на предизвестieto се преценява дали са предпоставките за законно извършване на уволнението. В хипотезата на чл.335 ал.2 т.1 от КТ се връчва предизвестие, а не заповед за уволнение (такава може въобще да не бъде издадена, правоотношението се прекратява с изтичане на срока на предизвестieto). В този смисъл е решение №402/21.10.2011 г. на ВКС по дело №271/2011 г., IV Г.О постановено по реда на чл.290 ГПК. Следователно меродавен е моментът на предизвестяване на работника.

Съдът приема за неоснователно възражението на ищеца за незаконосъобразност на уволнителната заповед, поради злоупотреба с право от страна на работодателя при прекратяване на трудовото правоотношение в нарушение на духа и буквата на закона. Ищецът твърди, че е бил в състояние на временна неработоспособност, удостоверена с болничен лист, макар и доведен до знанието на работодателя след прекратяване на трудовоправната връзка и е понесъл вреди, тъй като му е отказано от ТП на НОИ Вraca изплащане на парично обезщетение.

В тази връзка с решение №402/21.10.2011 г. по гр.д.№271/2011 г. IV Г.О, постановено по реда на чл.290 ГПК, ВКС е приел, че когато трудовият договор се прекратява чрез отправяне на предизвестие, към момента на връчване на предизвестieto се преценява дали работникът се е ползвал от предварителна зарила при уволнение и доколко работодателят е спазил законовите предпоставки, при които тази зарила се счита преодоляна. Не е релевантен нито моментът, в който е издадена от работодателя заповедта за уволнение, нито моментът на връчването ѝ. Както се посочи по-горе тази заповед има само декларативно значение и от това изявление на работодателя правни последици не настъпват. Такива последици законът свързва с изтичане на срока на предизвестieto и именно моментът, в който то е достигнало до адресата, е релевантен при преценка на законността на уволнението.

Ищецът С. не се е ползвал от закрилата, предвидена за лица, започнали ползване на разрешен отпуск поради временна неработоспособност (чл.333 ал.1 т.4 от КТ), тъй като към 02.06.2022 г., когато му е връчено предизвестieto за прекратяване на трудовото правоотношение такъв не му е бил разрешен. В отпуск по болест работникът е бил от 02.07.2022 г., но към този момент работодателят не е бил длъжен да се съобразява с предвидения в законодателството ред за преодоляване на закрилата по чл.333 ал.1 т.4 от КТ, тъй като предизвестieto за прекратяване на трудовия договор вече е било връчено.

Поради горното се налага извод, че е налице основанието за прекратяване на трудовото правоотношение от работодателя с предизвестие, посочено и в атакуваната заповед, респ. предявеният конститутивен иск за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна е неоснователен и следва да бъде оставен без уважение.

С оглед неоснователност на предявения иск по чл.344, ал.1, т.1 КТ за признаване на уволнението за незаконно, неоснователен се явява и предявеният иск по чл.344, т.3 във вр. с чл.225, ал.1 КТ за обезщетение в размер на 2200.00 лв. за оставането без работа, вследствие уволнението, в периода 02.07.2022г. до 02.09.2022г.

В условията на алтернативност, ако съдът приеме, че не е налице незаконно уволнение ищецът моли за осъждане на ответника да заплати на ищеца:

- обезщетение за неспазен срок на предизвестие съгласно чл.220, ал.1 от КТ в размер на 57.31 лева, както и се претендира;
- обезщетение за неползван платен годишен отпуск в размер на сумата 1776.61 лева за 13 дни през 2021г. и 18 дни през 2022г. или общо 31 дни, ведно със законната лихва върху сумата от 01.09.2022г. до окончателното ѝ изплащане;
- обезщетение за незаконно задържане на трудовата книжка в размер на 3438.60 лева за периода от 02.07.2022г. до 02.09.2022г., ведно със законната лихва върху сумата от 02.09.2022г. до окончателното ѝ изплащане;

Алтернативно обективно съединяване на исковете е налице, когато ищецът предоставя на съда да разгледа и уважи един от съединените искове. В този смисъл е и Решение № 392 от 18.01.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1487/2010 г., IV г. о., ГК, постановено по реда на чл.290 ГПК и представляващо практика, задължителна за съдилищата.

С оглед изложеното съдът пристъпи към разглеждане на първия предявен алтернативен иск - по чл.220, ал.1 КТ за обезщетение за неспазен срок на предизвестие.

С разпоредбата на чл.220, ал.1 от КТ законодателят е предоставил на всяка от страните по трудовия договор възможността да не спази срока на предизвестие, като заплати на другата страна обезщетение с определен в закона размер – брутното трудово възнаграждение на работника или служителя за неспазения срок на предизвестията. Касае се за заместване на първоначално дължимата престация, а именно спазване на срока на предизвестие чрез отработването му с друга престация, а именно: плащане на определената в закона сума.

Установи си, че с предизвестие №369-10397/01.06.2022 г., връчено на С. на 02.06.2022 г., ищецът е уведомен, че във връзка с придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст на осн. чл.328, ал.1, т.10, буква „б“ от КТ, трудовото му правоотношение ще бъде прекратено в тридесетдневен срок от връчване на предизвестията, считано от 02.06.2022 г., когато е връчено предизвестията.

Със Заповед №369з-1527/01.07.2022г. трудовото правоотношение на ищеца е прекратено, считано от 02.07.2022 г., а тридесетдневният срок на предизвестията изтича на 04.07.2022 г.- понеделник, тъй като 03.07.2022 г. се явява неделя – неработен ден.

С оглед изложеното основателен се явява предявеният иск за неспазен срок от предизвестие от един работен ден -04.07.2022 г., който съгласно направеното от експерта изчисление е остойностен в размер на 57.31 лева, в който размер предявеният иск се явява основателен. Върху посочената сума се дължи законна лихва, считано от датата на подаване на исквата молба в съда - 02.09.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

Предвид разглеждане и произнасяне по иска с правно основание чл.220, ал.1 КТ, следва да се оставят без разглеждане алтернативно съединените с него искове по чл.224 КТ за обезщетение за неползван платен годишен отпуск в размер на сумата 1776.61 лева за 13 дни през 2021г. и 18 дни през 2022г. или общо 31 дни, както и иска за обезщетение за незаконно задържане на трудовата книжка в размер на 3438.60 лева за периода от 02.07.2022г. до 02.09.2022г.

Следва да се посочи, че така предявените три иска биха могли да бъдат разгледани от съда, в случай че ищецът беше поискал тези искове да бъдат разгледани при условията на евентуалност, ако съдът остави без уважение предявеният главен иск за признаване на уволнението за незаконосъобразно. Съдът е ограничен от заявените с петитума искания на ищеца, които очертават правната рамка на разглеждане и решаване на делото по същество.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищеца следва да присъдят сторените от него съдебно-деловодни разноски в размер на 300.00 лева, съобразно уважената част на исковете.

Ответникът не претендира съдебно-деловодни разноски, поради което такива не следва

да му се присъждат.

Държавните такси по исковете, които се отхвърлят като неоснователни и се оставят без разглеждане, както и заплатеното от бюджета на съда възнаграждение на вещото лице по допуснатата ССЧЕ следва да останат за сметка на бюджета на съдебната власт – арт. от чл. 359 от КТ вр. чл. 83, ал. 1, т. 1 от ГПК, на осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК.

В тежест на ответника следва да се присъди държавна такса от 50.00 лева за уважения иск по чл.220, ал.1 КТ.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Р. Д. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес гр.Враца, ул.Сестри Хаджикръстеви №1, вх.В, ап.26 иск за признаване за незаконно уволнението на ищеца и отмяна на заповед № 1369з-1527/01.07.2022г. на директора на ОД на МВР Враца, както и предявения иск за обезщетение в размер на 2200.00 лв. за оставането му без работа, вследствие уволнението в периода 02.07.2022г. до 02.09.2022г.

ОСЪЖДА ОД на МВР Враца, с адрес гр.Враца, ***** да заплати на Р. Д. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес гр.Враца, ул.Сестри Хаджикръстеви №1, вх.В, ап.26 на основание по чл.220, ал.1 КТ сумата от 57.31 лева обезщетение за един работен ден за неспазено предизвестие, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исквата молба в съда -02.09.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ предявените от Р. Д. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес гр.Враца, ул.Сестри Хаджикръстеви №1, вх.В, ап.26 против ОД на МВР Враца алтернативно съединени искове - по чл.224, ал.1 КТ за обезщетение за неползван платен годишен отпуск в размер на сумата 1776.61 лева за 13 дни през 2021г. и 18 дни през 2022г. или общо 31 дни, както и иска за обезщетение за незаконно задържане на трудовата книжка в размер на 3438.60 лева за периода от 02.07.2022г. до 02.09.2022г., поради разглеждане и произнасяне по иска по чл.220, ал.1 КТ.

ОСЪЖДА ОД на МВР Враца, с адрес гр.Враца, ***** да заплати на Р. Д. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес гр.Враца, ул.Сестри Хаджикръстеви №1, вх.В, ап.26 съдебно-деловодни разноски в размер на 300.00 лева.

ОСЪЖДА ОД на МВР Враца, с адрес гр.Враца, ***** да заплати по сметка на Районен съд Враца държавна такса в размер на 50.00 лева по уважения иск по чл.220, ал.1 КТ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните пред Окръжен съд Враца в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Враца: _____